TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2007. gada 15. februārī *

Lieta C-34/04

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam,

ko 2004. gada 29. janvārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv T. van Reins [*T. van Rijn*] un K. Diderihs [*C. Diderich*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Nīderlandes Karalisti, ko pārstāv H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 13. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka Nīderlandes Karaliste, neatņemot kuģa *Wiron III* un kuģa *Wiron IV* zvejas licences pēc to galīgas nosūtīšanas uz Argentīnu, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 3690/93, ar ko izveido Kopienas sistēmu, kura paredz noteikumus par informācijas minimumu, kas iekļaujama zvejas licencēs (OV L 341, 93. lpp.), 5. pants.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

2 Nolīgums starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Argentīnas Republiku par attiecībām jūras zvejas nozarē Kopienas vārdā tika apstiprināts ar Padomes 1993. gada 28. septembra Regulu (EEK) Nr. 3447/93 (OV L 318, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "zvejas nolīgums"). Zvejas nolīguma preambulas devītajā apsvērumā ir noteikts, ka tā puses ir "vienojušās, ka šis jaunais sadarbības veids zvejas nozarē nodrošina stabilu pieeju jaunām zvejas iespējām, ar to tiek īstenoti Argentīnas flotes atjaunināšanas un pārstrukturizācijas mērķi un Kopienas flotes restrukturizācija un tas ilglaicīgi palīdz racionāli izmantot resursus".

3 Zvejas nolīguma 5. panta 1. un 3. punktā noteikts:

"1. Puses paredz atbilstošus apstākļus, lai Argentīnā izveidotu uzņēmumus, kuru izcelsmes kapitāls pieder vienai vai vairākām Kopienas dalībvalstīm, un kopuzņēmumus, un pagaidu apvienības zvejas nozarē, kurās būtu apvienoti Argentīnas un Kopienu rēderi ar mērķi izmantot un, ja nepieciešams, kopīgi uzlabot Argentīnas zivju resursus, pastāvot I protokolā un I un II pielikumā paredzētajiem apstākļiem.

[..]

3. Kopienas flotes restrukturizācijas politikas ietvaros Kopiena atbalsta Kopienas kuģu iekļaušanu Argentīnā izveidotajos uzņēmumos vai uzņēmumos, kas veidojas. Šajā nolūkā Argentīna savas tehnoloģijas atjaunošanas zvejas nozarē politikas ietvaros atbalsta spēkā esošo zvejas licenču pāreju un izsniedz jaunas licences, kas piešķiramas saskaņā ar šo nolīgumu."

4 Padomes 1992. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3760/92, ar ko izveido Kopienu zvejas un akvakultūras sistēmu (OV L 389, 1. lpp.), 5. pantā bija noteikts:

"1. Padome, pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 43. pantu, līdz 1993. gada 31. decembrim izveido Kopienas zvejas licenču sistēmu, kas ir piemērojama vēlākais 1995. gada 1. janvārī un kurā ir paredzēti noteikumi par informācijas minimumu, kas iekļaujama zvejas licencēs, kuras izsniedz un pārrauga dalībvalstis.

Sākot no Kopienas zvejas licenču sistēmas spēkā stāšanās dienas, dalībvalstīm ir jāpiemēro zvejas licenču valsts sistēmas. Ja vien nav noteikts citādi, visiem Kopienas zvejas kuģiem ir jābūt zvejas licencei šim kuģim.

Šie noteikumi ir jāpiemēro, neskarot jebkādus īpašus noteikumus, kas var būt spēkā Kopienu līmenī vai ir noteikti pastāvošo vai nākotnē noslēdzamo starptautisko nolīgumu ietvaros.

2. Zvejas licenču sistēmas ir piemērojamas visiem Kopienas zvejas kuģiem, kuri veic savu darbību Kopienas zvejas zonā, trešo valstu ūdeņos vai atklātā jūrā. Kopienu

prasības par informācijas minimumu tāpat ir piemērojamas trešo valstu kuģiem, kuri zvejo Kopienas zvejas zonā starptautiskajos nolīgumos paredzētajos gadījumos."

5 Regulas Nr. 3760/92 11. pantā bija noteikts:

"Ņemot vērā I sadaļu, Padome saskaņā ar Līguma 43. pantā paredzēto procedūru uz vairākiem gadiem un pirmo reizi līdz 1994. gada 1. janvārim nosaka mērķus un kārtību Kopienas zvejas nozares restrukturizācijai, lai sasniegtu ilglaicīgu līdzsvaru starp resursiem un to izmantošanu. Katrā atsevišķā gadījumā šīs restrukturizācijas ietvaros tiek ņemtas vērā iespējamās ekonomiskās un sociālās sekas un dažādu zvejas reģionu īpatnības."

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 3690/93 preambulas trešo apsvērumu "Kopienas sistēmā būtu jāparedz noteikumi par informācijas minimumu, kam jābūt zvejas licencēs katram zvejas kuģim, kas peld ar kādas dalībvalsts karogu".

7 Minētās regulas 1. pantā noteikts:

"1. Tiek izveidota Kopienas zvejas licenču sistēma, kurā paredzēti noteikumi par informācijas minimumu, kam jābūt ietvertam zvejas licencēs, kuras minētas Regulas (EEK) Nr. 3760/92 5. pantā.

2. Katram Kopienas zvejas kuģim obligāti jābūt zvejas licencei šim kuģim.

3. Minētā licence jātur uz kuģa borta.

4. Zvejas kuģiem aizliegts zvejot, turēt uz borta, nodot vai izkraut zivis, ja tiem nav izsniegtas zvejas licences vai arī ja attiecīgā licence ir anulēta vai apturēta."

8 Regulas Nr. 3690/93 3. pantā noteikts:

"Karogvalstis izdod un pārrauga zvejas licences visiem tiem kuģiem, kas peld ar to karogu, pienācīgi ņemot vērā Regulas (EEK) Nr. 3760/92 11. panta noteikumus."

9 Regulas Nr. 3690/93 5. pantā noteikts:

"Dalībvalsts, kura ir attiecīgo zvejas kuģu karogvalsts, uz laiku vai galīgi atsauc zvejas licences tiem kuģiem, kas uz laiku pārtrauc savu darbību, un anulē licences tiem kuģiem, kas pilnīgi beidz zvejas darbības."

10 Saskaņā ar Padomes 1993. gada 21. decembra Regulas (EK) Nr. 3699/93, ar ko nosaka kritērijus un nosacījumus Kopienas strukturālajam atbalstam zvejas un akvakultūras nozarē, kā arī to produktu pārstrādei un laišanai tirgū (OV L 346, 1. lpp.), 8. panta 1. un 2. punktu:

"1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai pielāgotu nozveju tam, ka vismaz tiek sasniegti 5. pantā noteikto vairākgadu orientācijas programmu mērķi.

Vajadzības gadījumā dalībvalstis veic pasākumus kuģu zvejas darbību pilnīgai izbeigšanai vai ierobežošanai.

2. Kuģu zvejas darbību pilnīga izbeigšana var tostarp nozīmēt attiecīgā kuģa:

— izjaukšanu,

— galīgu pārvešanu uz trešo valsti tiktāl, ciktāl šāda pārvešana nav pretrunā starptautiskajām tiesībām, kā arī ūdens resursu saglabāšanai un pārvaldei,

— pilnīgu izmantošanu Kopienas ūdeņos citiem, nevis zvejas mērķiem.

[..]

Dalībvalstis nodrošina, ka kuģi, attiecībā uz kuriem veikti šie pasākumi, tiek svītroti no zvejas kuģu reģistriem un Kopienas zvejas kuģu saraksta. Tāpat tās nodrošina, ka svītrotie kuģi tiek pilnībā izslēgti no zvejas darbību īstenošanas Kopienas ūdeņos."

11 Regulas Nr. 3699/93 9. panta 1. punktā bija noteikts:

"Dalībvalstis var veikt pasākumus zvejas darbību pārorientācijai, veicinot pagaidu kopuzņēmumu un/vai kopuzņēmumu izveidošanu."

12 Regula Nr. 3699/93 tika atcelta ar 20. panta pirmo daļu Padomes 1998. gada 3. novembra Regulā (EK) Nr. 2468/98, ar ko nosaka kritērijus un nosacījumus Kopienas strukturālajam atbalstam zvejas un akvakultūras nozarē, kā arī to produktu pārstrādei un laišanai tirgū (OV L 312, 19. lpp.), kuras 8. panta 1. un 2. punktā, kā arī 9. panta 1. punktā ir ietverts tāds pats teksts kā attiecīgajos Regulas Nr. 3699/93 pantos.

Valsts tiesiskais regulējums

13 4. pants 1984. gada 27. decembra Noteikumos par zvejas licencēm (*Nederlandse Staatscourant* 1984, Nr. 253; turpmāk tekstā — "valsts zvejas licenču sistēma"), redakcijā, kas bija spēkā pamata prāvas faktu norises laikā, bija noteikts:

"1. Sākot no 1995. gada 1. janvāra zvejas kuģiem aizliegts zvejot, turēt uz borta, nodot vai izkraut pielikumā minētās zivis.

[..]

4. 1. punktā minētā zvejas licence jātur uz kuģa borta; tā nav spēkā, ja ar attiecīgo zvejas kuģi vairs neveic zvejas darbības."

Fakti un pirmstiesas procedūra

14 Saskaņā ar zvejas nolīgumu kuģi *Wiron III* un *Wiron IV*, kuri ir ar Nīderlandes karogu un kuri ir reģistrēti Nīderlandē, 1996. gada jūlijā tika pārvesti uz Argentīnu. Šī pārvešana notika sakarā ar tāda kopuzņēmuma izveidošanu, kas apvienoja Kopienas un Argentīnas rēderus un kuram Kopiena piešķīra atbalstu. Kuģi tika svītroti no Nīderlandes zvejas kuģu reģistra (turpmāk tekstā — "Nīderlandes reģistrs") un ietverti Argentīnas reģistrā.

15 Komisija konstatēja, ka kuģiem *Wiron III* un *Wiron IV* piešķirtās zvejas licences tikušas izmantotas citiem kuģiem.

16 2001. gada 17. aprīļa vēstulē Komisija darīja zināmu Nīderlandes Karalistei, ka zvejas licenču izmantošana ir pretrunā pienākumam anulēt licences tiem kuģiem, kas pilnīgi beidz zvejas darbības; šis pienākums bija jāizpilda kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar Regulas Nr. 3690/93 5. pantu. Turklāt ar šo vēstuli šī dalībvalsts tika uzaicināta iesniegt savus apsvērumus par pārmesto pienākumu neizpildi saskaņā ar EKL 226. panta pirmo daļu.

17 Savā 2001. gada 15. jūnija atbildē uz minēto vēstuli Nīderlandes Karaliste apstrīdēja šo argumentāciju un uzskatīja, ka tā ir ievērojusi savas no Kopienu tiesībām izrietošās saistības.

18 Tā kā Komisiju nepārliecināja šajā atbildē minētie argumenti, tā 2003. gada 16. janvārī Nīderlandes Karalistei nosūtīja argumentētu atzinumu, kurā, pirmkārt, tā atkārtoja savā brīdinājuma vēstulē minēto argumentāciju un, otrkārt, uzaicināja šo dalībvalsti divu mēnešu termiņā no šī argumentētā atzinuma saņemšanas brīža norādīt pasākumus, kurus tā iesaka veikt, lai izbeigtu pārmesto pienākumu neizpildi.

19 Savā 2003. gada 27. marta atbildē uz minēto argumentēto atzinumu Nīderlandes Karaliste uzskatīja, ka tā ir pilnībā izpildījusi savas no Kopienu tiesībām izrietošās saistības un ka kuģu *Wiron III* un *Wiron IV* pārvešanas laikā uz Argentīnu tai nebija jāanulē tiem piešķirtās zvejas licences.

20 Pastāvot šādiem apstākļiem, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

21 Komisijas prasība ir pamatota ar Regulas Nr. 3690/93 5. pantu, kurā noteikts, ka dalībvalsts, kura ir attiecīgo zvejas kuģu karogvalsts, anulē licences tiem kuģiem, kas pilnīgi beidz zvejas darbības.

22 Komisija norāda, ka šis pienākums anulēt zvejas licences ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šādu anulēšanu atbrīvotā zvejas kapacitāte nevar tikt vēlreiz izmantota, lai izsniegtu jaunas licences citiem kuģiem, jo šāda atkārtota izmantošana būtu pretrunā Regulas Nr. 3699/93 8. panta 1. punkta pirmajai daļai, kurā paredzēts, ka dalībvalstis veic pasākumus, lai pielāgotu nozveju tam, ka vismaz tiek sasniegti vairākgadu orientācijas programmu mērķi. Ja Kopiena atļautu šādu licenču, kuras izsniegtas pilnībā uz trešo valsti pārvestiem kuģiem, atkārtotu izmantošanu, netiktu sasniegts zvejas flotes samazināšanas mērķis.

23 Nebūtu citādāk, pat ja galīga pārvešana būtu notikusi sakarā ar kopuzņēmuma izveidošanu. Šī pārvešana, kas tieši paredzēta Regulas Nr. 3699/93 III pielikuma 1.2. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā, faktiski ir viena no kuģu pārvešanas iespējām uz trešo valsti.

24 Turklāt Komisija uzskata, ka divu attiecīgo kuģu galīga pārvešana uz Argentīnu sakarā ar kopuzņēmuma izveidošanu ir pasākums, kuram ir piemērojami Kopienas strukturālās politikas noteikumi. Nīderlandes Karalistes veiktā galīgas pārvešanas uz trešo valsti Regulas Nr. 3699/93 izpratnē nošķiršana no pārvešanas, kas notiek saskaņā ar zvejas nolīgumu, tādējādi nav pamatota. Patiesībā šāda pieeja būtu pretrunā Regulai Nr. 3699/93, minētajam zvejas nolīgumam un Komisijas 1996. gada 16. decembra lēmumam, ar ko piešķir Kopienas finansiālu palīdzību attiecīgajiem rēderiem (turpmāk tekstā — "1996. gada 16. decembra lēmums"), kā arī attiecīgās pārvešanas dabai. Komisijas argumentāciju turklāt apstiprina Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas judikatūra (2003. gada 3. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-44/01, T-119/01 un T-126/01 *Vieira* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1209. lpp.).

25 Vairākgadu orientācijas programmu īstenošanai attiecībā uz zvejas kuģiem ir vairāki veidi. Regulas Nr. 3699/93 8. un 9. pants abus divus tiecās šādi īstenot, pilnībā pārvedot zvejas kuģus uz trešo valsti (8. pants) vai izveidojot kopuzņēmumus

(9. pants), un tādējādi saskaņā ar šīs regulas 5. pantā noteikto definīciju — īstenot mērķus, kas ļautu regulēt nozveju. Tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 3699/93 III pielikuma 1.2. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu finansiālās palīdzības piešķiršana minētās regulas 9. pantā norādītajiem kopuzņēmumiem ir pakļauta nosacījumam, ka kuģis tiek pilnībā pārvests uz attiecīgo trešo valsti. No tā izriet, ka minētajā 9. pantā paredzētais pasākums nav atraujams no līdztekus pastāvoša pasākuma, proti, galīgas kuģa pārvešanas uz trešo valsti, lai samazinātu zvejas darbības.

26 Nīderlandes Karaliste uzskata, ka Komisija paplašina Regulas Nr. 3690/93 5. panta interpretāciju. Patiesībā šajā pantā nav paredzēti nosacījumi, kādos būtu iespējams izsniegt jaunas zvejas licences.

27 Turklāt abi kuģi tika svītroti no Kopienas un Nīderlandes reģistriem pēc to pārvešanas uz Argentīnu saskaņā ar zvejas nolīgumu. Atbilstoši valsts noteikumu par zvejas licencēm 4. panta 4. punktu šo kuģu licences nav spēkā uzreiz, nevis pēc to anulēšanas saskaņā ar minētā 5. panta noteikumiem.

28 Turklāt Regula Nr. 3690/93 nav piemērojama šajā prasībā apspriesto kuģu pārvešanai. Faktiski šī pārvešana tika īstenota saskaņā ar zvejas nolīgumu, nevis izpildot Regulas Nr. 3699/93 II sadaļā minēto vairākgadu orientācijas programmu. Šīs pārvešanas laikā piešķirtā finansiālā palīdzība netika finansēta no zvejas regulēšanas finanšu līdzekļiem, bet to pilnībā finansēja Kopiena. Abas sistēmas atšķīrās arī ar izveidoto procedūru. Atbilstoši zvejas nolīgumam projektu par

kopuzņēmumu izveidošanu un to saglabāšanu apstiprināšana tika uzticēta jauktai komisijai, savukārt attiecībā uz minēto regulu šī procedūra tika uzticēta Komisijai un dalībvalstīm. Visbeidzot, 1996. gada 16. decembra lēmuma motīvu daļā bija veikta atsauce vienīgi uz zvejas nolīguma 7. panta 1. punktu, kā arī Regulu Nr. 3447/93.

29 Katrā ziņā, pat ja Regulu Nr. 3690/93 uzskatītu par piemērojamu kuģu *Wiron III* un *Wiron IV* pārvešanai uz Argentīnu, runa būtu par pārvešanu Regulas Nr. 3699/93 9. panta izpratnē, kas ir piemērojams, izveidojot kopuzņēmumu, nevis šīs pašas regulas 8. panta — tiesību normas, kas paredz galīgu pārvešanu — izpratnē. Tādējādi nepastāv aizliegums izmantot Nīderlandes reģistrā atbrīvoto zvejas kapacitāti, lai izsniegtu licences citiem kuģiem. Faktiski šajos divos pantos bija noteiktas divas dažādas darbības un tie pamatojās uz divām dažādām atbalsta sistēmām. 8. pants attiecas uz "nozvejas pielāgošanu", savukārt 9. pants — uz "zvejas darbību pārorientāciju". Kuģa pārvešana saskaņā ar šo pēdējo minēto pantu neapšaubāmi varētu saskanēt ar nozvejas pielāgošanu, bet šāda līdzāspastāvēšana vispār nav vajadzīga.

Tiesas vērtējums

30 Vispirms jānorāda, ka šajā gadījumā nav šaubu, ka kuģi *Wiron III* un *Wiron IV* bija reģistrēti Argentīnas reģistrā un tādējādi tie bija pilnībā pārvesti uz Argentīnu.

31 Ar Komisijas celto iebildumu prasības pieteikuma prasījumos, kas minēti šī sprieduma 1. punktā, Tiesai tiek lūgts atzīt, ka Nīderlandes Karaliste, neanulējot minētajiem kuģiem piešķirtās zvejas licences pēc to galīgas pārvešanas uz Argentīnu, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Regulas Nr. 3690/93 5. pantu.

32 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3690/93 5. pantu — ja kuģis pilnīgi beidz zvejas darbības, šim kuģim piešķirtā licence tiek anulēta.

33 Tomēr, pirms tiek izvērtēts Komisijas celtais iebildums pēc būtības, jāatbild uz šādiem sākotnējiem jautājumiem: pirmkārt, kā tieši ir jāsaprot tas, ka zvejas kuģis pilnīgi beidz zvejas darbības, un, otrkārt, vai šāda kuģa galīga pārvešana uz Argentīnu kopuzņēmuma izveidošanas ietvaros var tikt pielīdzināta pilnīgai zvejas darbību izbeigšanai Regulas Nr. 3690/93 5. panta izpratnē.

Par zvejas darbību pilnīgu izbeigšanu

34 Jautājumā par jēdzienu "zvejas darbību pilnīga izbeigšana" ir acīmredzams, ka nedz Regulas Nr. 3690/93 5. pants, nedz šī regula kopumā nesniedz norādes par šāda jēdziena definīciju. Tomēr šis jēdziens ir definēts Regulā Nr. 3699/93 un precīzāk — tās 8. panta 2. punktā, kurā noteikts, ka zvejas kuģu zvejas darbību pilnīga izbeigšana tostarp ietver attiecīgā kuģa nojaukšanu, tā galīgu pārvešanu uz trešo valsti — tiktāl, ciktāl šāda pārvešana neskar starptautiskās tiesības, kā arī ūdens resursu saglabāšanu un pārvaldi — un tā pilnīgu izmantošanu Kopienas ūdeņos citu iemeslu, nevis zvejas nolūkā.

35 Regula Nr. 3690/93 un Regula Nr. 3699/93 ievērojami atšķiras gan attiecībā uz to mērķi, gan rezultātu. Regulā Nr. 3690/93, kā tas it īpaši izriet no tās preambulas trešā apsvēruma, paredzēti noteikumi par informācijas minimumu, kas iekļaujams zvejas

licencēs, savukārt Regulā Nr. 3699/93 ir definēti kritēriji un nosacījumi Kopienas strukturālajam atbalstam zvejas un akvakultūras nozarē.

36 Tomēr, kaut arī abu šo regulu mērķis ir atšķirīgs, nekas neliedz secināt, ka jēdziena "zvejas darbību pilnīga izbeigšana" definīcija attiecas vienīgi uz Regulu Nr. 3699/93 un ka šo definīciju nevar izmantot citos atvasinātos tiesību avotos zivsaimniecības politikas jomā.

37 Regula Nr. 3699/93, kurā ir definēts zvejas darbību pilnīgas izbeigšanas jēdziens, turklāt tika pieņemta vēlāk nekā Regula Nr. 3690/93. Kā tas izriet no dažādām šīs regulas Nr. 3699/93 valodu versijām, it īpaši no franču, itāļu, spāņu un vācu valodas versijām, Kopienu likumdevējs tādējādi, pilnībā to zinot, izvēlējies to pašu jēdzienu, kas jau bija ietverts Regulā Nr. 3690/93.

38 Līdz ar to nekas neliedz apgalvot, ka minētā jēdziena definīcija, lai arī tā izriet no Regulas Nr. 3699/93, var tikt izmantota Regulas Nr. 3690/93 5. panta piemērošanā jautājumā par zvejas licenču atsaukšanu uz laiku vai galīgi.

39 Kā viens no Regulas Nr. 3699/93 8. panta 2. punktā uzskaitītajiem kuģu "zvejas darbību pilnīgas izbeigšanas" iemesliem ir "galīga pārvešana uz trešo valsti". Šajā gadījumā zvejas kuģu *Wiron III* un *Wiron IV* pārvešana notika uz "trešo valsti", proti, Argentīnas Republiku.

40 Nīderlandes Karaliste tomēr uzskata, ka šī minēto kuģu pārvešana uz Argentīnu notikusi saskaņā ar zvejas nolīgumu. Tas nozīmē, ka šo pārvešanu nevar pielīdzināt zvejas darbību pilnīgai izbeigšanai Regulas Nr. 3699/93 8. panta 2. punkta izpratnē.

41 Minētā 8. panta 2. punkta teksts nekādā veidā neaizliedz, ka jēdziens "zvejas darbību pilnīga izbeigšana" varētu tikt piemērots kuģu galīgai pārvešanai, pamatojoties uz starptautisku nolīgumu, kas noslēgts starp Kopienu un trešo valsti. Pretēji — minētā tiesību norma tās otrajā ievilkumā tieši atsaucas uz starptautisko tiesību un tādējādi starptautisko nolīgumu ievērošanu.

42 Zvejas nolīgums nekādā veidā neaizliedz, ka zvejas kuģa pārvešana, kas ir notikusi saskaņā ar zvejas nolīguma noteikumiem, tiek uzskatīta par "zvejas darbību pilnīgu izbeigšanu" Kopienu tiesību izpratnē.

43 No tā izriet, ka zvejas kuģu galīga pārvešana uz trešo valsti, kas notikusi saskaņā ar zvejas nolīgumu, ir viens no zvejas darbību pilnīgas izbeigšanas iemesliem, kas ir paredzēts Regulas Nr. 3699/93 8. panta 2. punktā. Tādējādi šajā gadījumā kuģu *Wiron III* un *Wiron IV* galīga pārvešana uz Argentīnu ir uzskatāma par "zvejas darbību pilnīgu izbeigšanu" saskaņā ar Kopienu tiesībās sniegto šī jēdziena definīciju.

44 Šajā sakarā tas, ka šāda pārvešana ir notikusi kopuzņēmuma izveidošanas ietvaros, nav būtiski. Šis apstāklis, kas ir noteikts Regulas Nr. 3699/93 9. pantā, nav ņemams vērā, piemērojot Regulu Nr. 3690/93.

Par zvejas licenču anulēšanu

45 Tomēr jāatbild uz jautājumu, vai šajā gadījumā kuģu *Wiron III* un *Wiron IV*, kuri pilnībā tika pārvesti uz Argentīnu, zvejas licences kompetentās Nīderlandes iestādes anulēja.

46 Nīderlandes Karaliste uzskata, ka pēc to pārvešanas saskaņā ar zvejas nolīgumu minētie kuģi tika svītroti no Kopienu un Nīderlandes reģistriem un saskaņā ar valsts noteikumu par zvejas licencēm 4. panta 4. punktu minētās licences nebija spēkā, kas ir pielīdzināms to anulēšanai.

47 Komisija neapstrīd, ka kuģu *Wiron III* un *Wiron IV* zvejas licenču spēkā neesamība, kas radusies, pamatojoties uz minēto valsts tiesību noteikumu, var tikt atzīta par anulēšanu. Tomēr tā konstatē, ka ar šo kuģu pārvešanu atbrīvotā zvejas kapacitāte tikusi izmantota citiem kuģiem.

48 Komisija arī uzskata, ka minētais aizstāvības pamats ir jauns, jo pirmstiesas stadijā Nīderlandes Karaliste nav atsaukusies nedz uz valsts noteikumu par zvejas licencēm 4. panta 4. punktu, nedz arī uz šo kuģu licenču anulēšanu pēc savas ierosmes šo licenču spēkā neesamības dēļ. Pretēji — šī dalībvalsts sniedza citu viedokli, apgalvojot, ka zvejas licences kuģu galīgas pārvešanas uz trešo valsti gadījumā nebija jāanulē.

49 Jautājumā par Komisijas norādīto iebildumu par nepieņemamību saistībā ar minēto aizstāvības izvirzīto pamatu pietiek atzīmēt, ka šāds šķērslis ir pretrunā vispārējam tiesību uz aizstāvību ievērošanas principam. Saskaņā ar Tiesas judikatūru

pirmstiesas procedūras atbilstoša norise ir būtiska EK līgumā ietverta garantija ne vien attiecīgās dalībvalsts tiesību aizsardzībai, bet arī, lai nodrošinātu, ka iespējamais tiesas process būs par skaidri definētu strīdu (skat. 1995. gada 11. jūlija rīkojumu lietā C-266/94 Komisija/Spānija, *Recueil*, I-1975. lpp., 17. punkts). Ja strīda priekšmets ir noteikts, dalībvalstij ir tiesības izvirzīt visus tās rīcībā esošos pamatus, lai nodrošinātu savu aizstāvību. Starp citu, neviens procesuāls noteikums neuzliek attiecīgajai dalībvalstij pienākumu iesniegt, sākot no pirmstiesas procedūras stadijas, visus savus aizstāvības argumentus prasības, kas pamatota ar EKL 226. pantu, ietvaros (skat. 1999. gada 16. septembra spriedumu lietā C-414/97 Komisija/Spānija, *Recueil*, I-5585. lpp., 19. punkts).

Par jaunu zvejas licenču piešķiršanu

50 Jānorāda, ka Komisija uzskata, ka no Regulas Nr. 3690/93 5. panta izriet, ka kuģu galīgas pārvešanas uz trešo valsti gadījumā dalībvalstij nav vienīgi jāanulē šo pārvesto kuģu licences, bet ir jāatturas izmantot ar šo pārvešanu atbrīvoto zvejas kapacitāti valsts reģistrā, lai izdotu jaunas licences. Faktiski šāda izmantošana ir pretrunā mērķiem, kas ir noteikti Regulas Nr. 3699/93 8. pantā, kas ir tiesību norma, kura ir pieņemta Kopienas flotes restrukturizācijas kopienas politikas ietvaros. Šis arguments tomēr ir noraidāms.

51 Jāatzīst, ka Regulas Nr. 3690/93 5. panta teksts pats par sevi neaizliedz izmantot ar kuģu pārvešanu uz trešo valsti atbrīvoto zvejas kapacitāti, lai izsniegtu jaunas licences, jo šajā pantā ir vienīgi paredzēts karogdalībvalsts pienākums anulēt zvejas licences tiem kuģiem, kuri pilnībā izbeidz zvejas darbības. No iepriekš minētā izriet, ka Nīderlandes Karaliste ir ievērojusi šo pienākumu anulēt zvejas licences.

52 Attiecībā uz Regulas Nr. 3699/93 8. pantu pietiek konstatēt, ka Regulas Nr. 3690/93 5. pants, kas ir vienīgā tiesību norma, kura ir minēta Komisijas prasības pieteikuma prasījumos, nekādā veidā neatsaucas uz to. Katrā ziņā šajā 8. pantā tostarp bija noteikts, kādi var būt kuģu zvejas darbību pilnīgas izbeigšanas iemesli, un pieprasīts, lai no reģistra svītrotie kuģi nezvejotu Kopienas ūdeņos. Tomēr no šīs tiesību normas teksta neizriet, ka ar kuģu pārvešanu uz trešām valstīm atbrīvotā zvejas kapacitāte zvejas kuģu valsts reģistrā nevarētu tikt izmantota, lai izsniegtu jaunas zvejas licences.

53 Pat pieņemot, ka Komisija, pamatojoties uz citiem Kopienu tiesību noteikumiem, bija tiesīga saskaņā ar EKL 226. pantā paredzēto procedūru celt prasību pret Nīderlandes Karalisti saistībā ar jaunu zvejas licenču izsniegšanas sistēmu, kā to norādīja ģenerāladvokāte savu secinājumu 45. punktā, nav šaubu, ka šo tiesību normu pārkāpums nav pārmestās pienākumu neizpildes priekšmets (skat. 2005. gada 20. oktobra spriedumu lietā C-6/04 Komisija/Apvienotā Karaliste, Krājums, I-9017. lpp., 58.–60. punkts, un 2006. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-255/04 Komisija/Francija, Krājums, I-5251. lpp., 24. punkts).

54 No visa iepriekš minētā izriet, ka Komisijas celtais iebildums par Regulas Nr. 3690/93 5. panta pārkāpumu nav pamatots.

55 Pastāvot šādiem apstākļiem, Komisijas celtā prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Nīderlandes Karaliste ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai šis spriedums nav labvēlīgs, jāpiesprież Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]